

Po zahájení rozepře jedním z dědiců odkázaných na pořad práva, mohou se ostatní připojit k němu jako vedlejší intervenienti podle § 17—20 c. ř. s. Zásady této bylo použiti po zahájení sporu Ck II 82/29 ohledně dalších žalob vznesených ostatními zákonnými dědici proti Zdeňku K-ovi, ježto jich vedení bránila překážka zahájené rozepře, k níž soud musí z úřadu přihlížeti v každém období sporu (§ 233 a 240/III c. ř. s.). Měly proto nižší soudy žalobu Lincolna M-a a Henry M-a Ck II 86/29 odmítnouti. Ano se tak nestalo, musil tak učiniti nejvyšší soud, u něhož zatím byla rozhodnuta rozepře pod zn. spis. Ck II 82/29, takže rozhodnutí ve věci Ck II 86/29 vadila i překážka věci rozsouzené. Bylo proto rozsudky nižších soudů jakož i řízení jim za základ jsoucí zrušiti, a žalobu odmítnouti (§§ 233, 240/III, 471 čís. 6, 475 třetí odstavec, 478 a 513 c. ř. s.).

Čís. 11283.

Pro umoření potvrzenky o tom, že byla složena vkladní knížka banky jako jistota, jest příslušný soud podle čtvrtého odstavce § 115 j. n.

(Rozh. ze dne 18. prosince 1931, Nd II 121/31).

Nejvyšší soud ve sporu o příslušnost mezi okresním soudem pro Brno-město a krajským soudem civilním v Praze k rozhodnutí o žádosti Františka J-a v Brně o umoření potvrzenky na kauci rozhodl, že jest příslušný okresní soud pro Brno-město.

D ů v o d y:

František J., jenž má své řádné bydliště v obvodu okresního soudu pro Brno-město žádá o umoření potvrzenky, kterou mu vydala firma S. v Praze o tom, že složil u ní jako kauci vkladní knížku Zemské banky v Praze se vkladem 5.000 Kč. Nejde tedy o umoření této vkladní knížky, pro které by ovšem podle § 1 zák. č. 36/1868 byl příslušným krajský soud civilní v Praze, nýbrž o umoření potvrzenky, o níž co do příslušnosti platí čtvrtý odstavec § 115 j. n.

Čís. 11284.

Delegovati z úřadu pro syndikátní rozepři jiný vrchní soud lze jen z důvodu nutnosti (§ 30 j. n.).

(Rozh. ze dne 18. prosince 1931, Nd II 132/31.)

Nejvyšší soud nevyhověl návrhu vrchního soudu v Brně, by na jeho místě byl ustanoven jiný vrchní soud k rozhodnutí o žádosti advokáta Dr. R-a, zřízeného Josefu H-ovi jako zástupce chudých v jeho zamýšleném sporu proti čsl. státu o náhradu škody podle syndikátního zákona čís. 112/1872, by byl tohoto zastupování zproštěn.

D ů v o d y:

Podle § 8 synd. zák. má nejvyšší soud, když se náhradní nárok zakládá na kolegiálním usnesení vrchního soudu, který pro žalobu je příslušný, ustanoviti jiný vrchní soud ku přelíčení a k rozhodnutí, požádají-li o to žalobce nebo žalovaný. Tohoto předpokladu tu není. Podle obecných předpisů (§§ 23, 30 j. n.), platných též pro syndikátní řízení, bylo by delegovati jiný vrchní soud, kdyby se příslušný vrchní soud stal k usnášení neschopným následkem vyloučení soudců, kteří se účastnili hlasování o rozhodnutí, na kterém Josef H. zakládá svůj náhradní nárok (§ 20 čís. 1 j. n. a §§ 19 a násl. synd. zák.). Že tomu tak jest, nebylo dosud tvrzeno.

Čís. 11285.

Žaloba o obnovu (§§ 530 a násl. c. ř. s.).

Usnesení radní komory, jímž byl zamítnut návrh soukromého účastníka na zahájení přípravného vyšetřování pro zločin křivého svědectví, poněvadž nebylo okolností odůvodňujících podezření ze zločinu podvodu křivým svědectvím (křivou přísahou) p o s t r á n c e s u b j e k t i v n í, nevylučuje, že nebylo vydáno o b j e k t i v n ě křivé svědectví, jež stačí pro důvod obnovy podle § 530 čís. 2 c. ř. s. V takovém případě nelze žalobu o obnovu odmítnouti podle § 539, druhý odstavec, c. ř. s.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1931, R I 370/31.)

Žalobu o obnovu zakládající se na tom, že rozsudek v základním sporu spočívá jediné na křivé výpovědi svědkyně Bohumily K-ové p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e odmítl podle § 539, druhý odstavec, c. ř. s., ježto trestní řízení nevedlo k odsouzení svědkyně Bohumily K-ové, ano již přípravné vyhledávání bylo zastaveno pro nedostatek skutkové povahy křivého svědectví, z něhož byla Bohumila K-ová obviněna. R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, ustanově rok k ústnímu jednání, o žalobě o obnovu po zákonu jednal. D ů v o d y: Podle § 539 c. ř. s. jest, žádá-li se o obnovu pro trestný čin (§ 530 čís. 2 c. ř. s.) a o tento případ jde v souzeném případě, určení rok k ústnímu jednání o žalobě o obnovu teprve po právoplatném skončení trestního řízení, a to jen, když toho řízení buď vedlo k právoplatnému odsouzení pro trestný čin, jenž byl uveden k odůvodnění žaloby o obnovu, anebo když trestní řízení z jiných důvodů než pro nedostatek skutkové povahy nebo pro nedostatek důkazů nevedlo k odsouzení, jinak jest žalobu po oznámení výsledku trestního řízení odmítnouti jako nepřipustnou. Soud první stolice odmítl žalobu jako nepřipustnou s odůvodněním, že trestní řízení nevedlo k odsouzení svědkyně Bohumily K-ové proto, že již přípravné vyhledávání bylo zastaveno pro nedostatek skutkové povahy zločinu křivého svědectví, z něhož Bohumila K-ová byla viněna. Stížnost vytýká, že toto stanovisko soudu první stolice není